

що той, що то го възсѣдна, е нощный Богъ, боешесе отъ татя. Сичка та убо нощъ носи го на грѣба си со страхъ. Татъ же разумѣвши, защо лва ѣзди, а не мска, уплашисе, и мыслѣше, какъ да се отърве.

Разсѣвнавшуся прочее случисе да мине подъ едно древо, и тога найдевши благо-времие, хватисе за стебла та, и воскачившиися на дърво то, избависе отъ лвово то бѣдствіе. А левъ, като онъ отсѣдна, помысливши, защо е истинно нощный Богъ, уплашисе много и сосъ голема скоростъ побѣгна. Обезяна же сретнавши го, попыта го: защо си така уплашенъ; Левъ и отвѣсти: Нощный Богъ ме хвати и сичка та нощъ ме ѣзди. Обезяна же рече: гдѣ е тоя Богъ; И левъ рече: верху едно дърво сѣди. Тога обезяна воскачисе на онова дърво, за да види татя: кой то уплашисе много, и отъ страхъ влезна въ разсѣлина та (издълбанно то) древа, за да се скрие. Обезяна же направивши мановеніе лву сосъ рука та, за да отиде тамо. И левъ абіе отиде, и стана подъ дърво то. Татъ же, като виде това, прія дерзновение, и хвативши обезяну, стисна я силно толко, щото абіе умре, и падна отъ дърво то. Левъ же, като виде това, уплашисе много и побѣгна. И така татъ побѣдивши и две те оныя животны, избависе. Подобно надѣмсе и азъ, о царю, на Бога, защо ще ми даде